Sanayi İşçileri Bülteni 16

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 363
Fiyat 25 YKr. Kasım 2008

SERMAYENİN KRİZİNE KARŞI

İNSANCA BİR YAŞAM VE ONURLU BİR GELECEK İÇİN

ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYE

SSGSS 1 Ekim'de uygulanmaya başladı..

Herkese sağlık ve güvenli gelecek için mücadeleye!

Asalak patronların hizmetkârı AKP hükümeti, "sağlıkta dönüşüm" adı altında başlattığı saldırıda önemli bir adım attı. Bu çerçevede Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) yasasını 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren yürürlüye koyan AKP hükümeti, işçi ve emekçilere düşmanlıkta sınır tanımadığını birkez daha ortaya koymuştur.

Tayyip Erdoğan ve müritleri, bu cüreti işçi sınıfı ile emekçilerin yeterli bir tepki ortaya koyamamalarından almıştır.

Mecliste onaylanan 5510 sayılı kanuna göre Sağlık, artık Sosyal Güvenlik Kurumu'na (SGK) emanet edilmiştir. Bundan böyle, sağlık hizmetlerinin kapsamını, miktarını, ne kadar süreyle sunulacağını, ücretini adı geçen kurum belirleyecek. SGK denen sigorta şirketi, sağlık hizmetlerinde kısıtlamalara gidebilecek. Bu şirket, karı temel alarak toplumsal sağlık gereklerini gözardı edecektir. Bizden önceki kuşakların mücadelesi ile kazanılmış hakların gaspı anlamına gelen bu yasa ile parası olmayana ölüm veya sakatlık dışında bir seçenek sunulmamaktadır.

Tabi ki ancak biz izin verirsek, insan kanı-canı üzerine kurulu bu vahşi alışveriş devam eder.

Ancak yağma yok. Sağlık hakkımızdan vazgeçmeyeceğiz!

1 Ekim 2008'de uygulanmaya başlayan bu yasaya göre yeşil kartların iptali 2 yıl, kamu çalışanlarından sağlık primi kesilmesi 1 yıl ertelendi. Daha 17 milyon yeşil kartlının primsiz hizmet alması engellenecek, 2 milyon kamu emekçisinden %5 sağlık vergisi kesilecek, sigortanın bedelini ödemeyeceği hastalıklar, yani sadece parası olan kişilerin hakkı görülen sağlık hizmetleri yaygınlaşacak. Bunlar için "%300'e varan katkı payları" ödemek gerekecek.

GSS ile birlikte sağlık harcamalarında 2002'de 4,3 milyar lira olan ilaç harcamaları 2007'de 8,6 milyar liraya çıkarılmıştır. İlaç harcaması 2,5 kat artmıştır. Yani bu SGK bizim sağlığımız için değil, ilaç tekelleri için çalışmaktadır. Öte yandan AKP hükümeti döneminde SGK'nın özel hastanelere aktardığı kaynak 14 kat artmıştır. Yani AKP, bizim sağlığımız için değil, özel hastane patronları için çalışmaktadır.

Amerikancı AKP hükümeti, ilaç tekelleri ve özel hastanelere bol kaynak aktarırken, toplumda verem hortlamakta, bir kuvözde üçü birden yatmak zorunda kalan bebelerimiz ölüme mahkum edilmektedir. Yani paralar asalak patronlara akmakta, ölü bebeler ise karton kutularda annelerine verilmektedir. Görüldüğü üzere bu uğursuz yasa emekçilere yaşam hakkı tanımamaktadır.

Sağlıkta özel sigorta modeli emekçilere düşmanlığın simgesidir. SSGSS, kara bir hayalet gibi sağlık sistemimizin üzerinde dolaşıp durmaktadır. GSS reform değil yıkımdır. GSS parası olana tedavi, olmayan ölüm vaat etmektedir.

İşçi sınıfı ve emekçiler olarak bu kapsamlı saldırıya karşı mücadele ederek sağlık hakkımızı savunmalıyız.

Yağma yok, parası olmayana sağlıksızlık /hastalık/ ölüm dayatılmasına sessiz kalmayacağız. Bizler her zaman, başta sağlık olmak üzere tüm kamu hizmetlerinin ücretsiz olmasını savunacağız. Bu "gayri vicdani, gayri insani, gayri ahlaki" yasaya karşı "herkese ücretsiz sağlık ve sosyal güvenlik hizmeti" talebiyle mücadelemizi sürdüreceğiz!

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel 429 51 82
si_der@hotmail.com

Asalak patronlar krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için kolları sıvadı...

Krizin sebebi olan sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi tarihin çöplüğüne atmak için mücadeleye!

Bir kriz yaşıyoruz, sermayenin krizini. Bize açlığı ve sefaleti dayatanların bitmez tükenmez gözü dönmüşlüklerinin sistemi bile işlemez hale getirdiğini görüyoruz. Kasalarını daha fazla doldurabilmek için bizim posamızı çıkaran asalak patronlar, bu arada kendi düzenlerinin yok oluşunu da hazırlıyorlar.

Evet, bir kriz yaşıyoruz. Bu kriz her ne kadar sermayenin krizi olsa da, faturası bize ödetilmek isteniyor. Yani sömürü düzenini kurtarmak için trilyonlarca dolar harcayan kapitalist devletler, günden güne kabaran faturayı emekçilerin önüne sürüyorlar.

Peki, gerçekten kriz bize gelmedi mi yoksa biz mi krizden bir türlü çıkamadığımız için durumu yeterince fark edemiyoruz? Banka da paramız olmadı hiç, hisse senedimiz yok, döviz de biriktirmiyoruz. Bazıları bundan hareketle şöyle diyor: "*Krizden bize ne neyimiz var ki kaybedecek?*".

Peki, "kazın ayağı öyle mi" gerçekten? Sömürü düzeni kapitalizm küresel kriz içinde debeleniyor. Elbette gücü yeterse bu faturayı biz işçi ve emekçilere ödetecektir. Bundan hiç kuşku duymamak gerek.

Düşünün, trilyonlarca dolar yatırılıyor batan banka ve şirketleri kurtarmak için. Peki, bu paralar nereden geliyor? Bu paraları bankaları batıranlar ya da hortumlayanlar ödemiyor. Bu parayı patronlar, bakanlar, generaller, polis şefleri de ödemek istemiyor. Onların derdi, bu faturayı biz emekçilere kesmek.

Bu saldırı fiilen başlamış bulunuyor. Krizi bahane eden patronlar işlerin azaldığı, pazarların daraldığı gerekçesiyle başta büyük otomobil fabrikalarında olmak üzere bir dizi işletmede üretimi önce azaltmış, sonra da işçileri ücretsiz izne göndermişlerdi. Şimdi ise işçileri toptan kapı önüne koyuyorlar.

Bunun yanında bir süredir devam eden metal TİS'leri sürecinde patronlar, sıkıntıda olduklarını iddia ederek esnek üretim, sosyal kazanımların tırpanlanması ve düşük ücret dayatıyorlar. Buna göre işçiler, patronun istediği kadar çalışacak, istemediğinde ücretsiz izne çıkacak ve kendisine verilen sadaka gibi ücrete razı olacak.

Tablo bu iken patronlar ve onların devleti, "aynı gemideyiz" safsatasını tekrarlıyorlar. Oysa onlar lüks kamaralarında keyif çatarken biz işçi ve emekçiler bu geminin güvertesine bir türlü çıkamıyoruz. Bizim gemideki yerimiz onun kazan dairesi. Yani köleliğimiz sayesinde yüzüyor bu gemi.

Mademki kriz onların bitmez tükenmez açgözlülüklerinin bir ürünüdür, o halde faturayı da onlar ödemelidirler.

Ancak unutmamak gerekiyor ki, faturayı patronlara ödetmek işçi sınıfı ile emekçilerin kararlı bir mücadele yükseltmesini zorunlu kılıyor. Aksi halde onlar krizi fırsata çevirmenin yollarını aramaya devam edecekler.

Onlar tüm güçleriyle örgütlü bir şekilde bize saldırıyorlar. Meclisi, hükümeti, TÜSİAD'ı, MÜSİAD'ı, medyası, kolluk kuvvetleri ve medyasıyla bize karşı dört koldan kuşatmaya çalışıyorlar.

Bizler de, bu saldırıya karşı sınıf çıkarlarımız için örgütlenmeli, devrimci bir mücadele programı etrafında birleşip mücadele etmeliyiz. Bu saldırıya karşı koyabilecek tek güç işçi sınıfının örgütlü gücüdür. Bu yüzden örgütlü olduğumuz alanda örgütlülüğümüzü güçlendirmeli, olmadığı yerlerde de işyeri komiteleri kurarak bu örgütlülükleri yaratabilmeliyiz.

İşyeri komiteleri kuralım, sendikalarda örgütlenelim!

Kriz onların, faturasını onlara ödettirelim!

Bir süredir ülke ve dünya gündemini meşgul eden temel konu, kapitalizmin "küresel mali krizi"dir. Büyük banka ve şirketlerin birbiri ardına batmaya başlaması, krizin hiç de kolayından atlatılacak türden olmadığını kanıtladı. "Kurtarma operasyonu" çerçevesinde trilyonlarca dolar harcanmasına rağmen sorunun çözülememesi, krizin derinliğine işaret ediyor.

Bir tarafta zenginliği üreten milyonlarca işçi ve emekçi, öbür tarafta bu zenginliğe el koyan ve milyonların açlığının, sefaletinin, kirli savaşların, katliamların sorumlusu bir avuç kapitalist... Küresel kriz, işte bu aşırı kar hırsına dayalı üretim anarşisinin hüküm sürdüğü kapitalist düzenin kaçınılmaz sonucudur.

Onlar ne derse desin, bizler biliyoruz ki, bu, kapitalizmin kirli işleyişinin ürünü ve sürekli tekrarlana gelen yapısal krizidir. Ve yine biliyoruz ki, bizim olmayan krizin bizim olmayan faturalarını ödemeyi reddetmek, ancak bizim iktidarımız için dişe diş mücadele ederek olanaklıdır. Ancak bizim, işçilerin, ezilen emekçilerin iktidarında üretim ve paylaşım ilişkileri insanca yaşanabilecek bir toplumun ihtiyaçlarına göre olacaktır. Servet-sefalet kutuplaşması kapitalizmin yarattığı bir çelişkidir. Dolar milyarderlerinin günden güne arttığı, buna karşın milyonlarca işçi ve emekçinin ise açlık ve yoksulluk içerisinde yaşadığı bir düzendir bu. Karşımızda artık yıkılmayı bekleyen çürümüş bir sistem var.

Başbakan ve müritleri krizin etkisini azaltacak önlemlerin alındığından, ekonominin gücünden, dünya devletlerini vuran krizin Türkiye'ye çok fazla etki yapmayacağından dem vuruyorlar. Oysa biz yıllardır İMF ve Dünya Bankası reçetelerini harfiyen uygulayan, amerikancı sermaye iktidarının efendisine göbekten bağlı olduğunu hatırlatmakla yetinelim. Kapitalizmin krizi bizim ülkemizde de sermayenin krizidir. Onlar etle tırnak gibi bir bütündür. Çünkü onların sınıfsal çıkarları ortaktır. Onlar sömürü düzeninin bekçileri ve kirli ortaklarıdır aynı zamanda.

Emekliliğin hayal olduğu, sağlık hakkının pazarda mal gibi alınıp-satıldığı, parası olmayanın ölüme terk edilmesi anlamına gelen SSGSS 1 Ekim'de yürürlüğe

girdi. Kriz bahanesiyle binlerce işçi kapı önüne konulmaktadır. Bu bahane aynı zamanda esneklik, ücret kesintisi, zorunlu mesailer ve kölelik koşullarının daha da ağırlaştırılması için kullanılıyor. Bizlerden yine fedakârlık bekleniyor, yine krizin faturasını sessiz sedasız ödememiz isteniyor.

Kriz ve işsizlik silahını bize doğrultmuşlar, hakkımızı çalanlara onursuzca boyun eğmemizi istiyorlar. Biz bunu kabul etmiyoruz! Unutmamak gerekiyor ki, bu saldırıları göğüsleyebilmek, bu süreçte tek yumruk olabilmek, ileriki dönemler için çok önemlidir.

Hal böyleyken bizim bekleyip, " bu kaderimizdir" deme veya saldırıyı sineye çekme şansımız yok. Örgütlenmek ve birlikte hareket etmek tek çözüm. O zaman bize asla güçleri yetmez.

Ailemizde, evimizde sevdiklerimizle paylaştığımız yaşamı fabrikalarda işçi kardeşlerimizle paylaşıyoruz. Beraber yiyoruz, beraber içiyoruz, beraber çalışıyoruz iyi günü de kötü günü de kardeş gibi paylaşıyoruz. İşte böyle bir aileyiz biz. Hem de milyonlarcayız. Şimdi daha da kenetlenme ve örgütlenme zamanı. Örgütsüz işçi köledir, bu bilinçle işyeri komitesi kurulmadık tek bir fabrika bırakmamalı, varolan komitelerimizi ise güçlendirmeliyiz.

Kuracağımız komitelerle sendikalarda örgütlenelim. İşçi sınıfının örgütü sendikaları gerçek bir örgütlenme ve mücadele aracı yapalım. Sendikalarda bizim sınıfımızın işçi sınıfının çıkarlarına ihanet eden tek bir rantçı-hırsız bırakmayalım. Bu, bizlerin onur meselesi, beklersek çok şey kaybederiz.

Adana'dan bir plastik işçisi

Birleşik Metal-İş'ten Metal TİS'leri öncesi dostluk ve dayanışma şöleni

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek

Birleşik Metal-İş Sendikası Mersin'de Metal TİS'leri sürecinde işçiler arasında birlik ve dayanışmanın güçlenmesi amacıyla örgütlü bulunduğu SCT Filtre işçisi, Koluman-Kögel ve ÇİMSATAŞ fabrikalarındaki işçilerin katılımıyla 28 Ekim günü bir etkinlik gerçekleştirdi. Mersinde bulunan 33 düğün salonunda saat 18.00'de gerçekleştirilen etkinliğe yaklaşık 400 kişi katıldı.

Etkinlik ilk önce son MESS görüşmeleri sürecinde yaşanan eylemleri ve grevdeki işçilerin mücadelesini anlatan bir sinevizyon gösterimi ile başladı. Sunuculuğunu BMİS Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Gülengül'ün yaptığı etkinlik işyeri temsilcilerin konuşmaları ile devam etti. İlk olarak en uzun grevlerden birinin sonunda zafere ulaşarak örgütlenen SCT OR Turbo Filtre iş yeri temsilcisi Erdinç Tümük bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında devam eden direnişleri selamladı. Tümük'ün ardından sırasıyla 2007 yılında örgütlenen Koluman-Kögel temsilcisi Menderes Doğan, ÇİMSATAŞ temsilcisi Cem Onay ve İskenderun'dan Yücel Boru temsilcisi Yunus Kıymacı birer konuşma gerçekleştirdi. Temsilcilerin yaptıkları konuşmalar Metal TİS'leriyle ilgili olmaktan çok gelen işçileri selamlama ve Sincan OSB'de süren TEGA direnişiyle dayanışma amacını taşıyordu. Hemen hemen her temsilci konuşmasını TEGA işçilerini selamlayarak bitirdi.

İşyeri temsilcilerin konuşmalarının ardından BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşma ilk önce gelen işçilerin selamlanması ile başladı. Serdaroğlu Emperyalizmin ülke içindeki uzantılarının bu ülkedeki sömürünün ve haksızlığın baş sorumlusu olduğunu ve şimdi geçmişteki ruhu canlandırmanın ve mücadeleyi büyütmenin zamanı oluğunu vurguladı. Emperyalist sermayeye karşı mücadelenin yükseltilmesi gerektiği çağrısını yapan Serdaroğlu tüm işçi sınıfının bu mücadele içinde yer alması gerektiğini vurguladı. Daha sonra MESS sürecine değinen Serdaroğlu, Türk Metal'in sermayenin taşeron örgütü olduğunu vurgulayarak *"Türk Metal'i muhatap almak, onunla sözleşme imzalamak onun suçlarına ortak olmaktır"* dedi. MESS sürecinden kazanımla çıkmak için bütün metal işçilerinin her zamankinden daha uyanık olmaları gerektiğini anlattı. Son olarak SCT Filtre işçisi, Koluman-Kögel ve ÇİMSATAŞ işçilerini selamladı ve sendikaya yeni üye olan işçilere "hoşgeldin" diyerek sözlerini bitirdi.

BMİS Genel Başkanı'nın konuşmasının ardından müzik dinletilerine geçildi. Sincan OSB'de bulunan TEGA işçileriyle dayanışma için imza ve bağış toplanılan etkinlik müzik dinletilerinin ardından etkinlik son buldu.

Adana OSB'de bulunan DENTAŞ'ta işten atma saldırısı!

Sanayi İşçileri Bülteni'nin Eylül sayısında çalışma koşullarına yer verdiğimiz sömürü cehennemi DENTAŞ'ta 23 Ekim günü 45 işçi işten çıkartıldı. Kriz bahanesiyle işten çıkartılan işçiler 24 Ekim günü avukata gidip toplu olarak işe iade davası açtılar.

Fazla üretim nedeniyle sürekli fazla mesaiye kalan işçileri kriz bahanesiyle işten çıkaran firma birkaç gün içerisinde yeni bir taşeronla anlaşarak 30 işçiyi işe aldı. Bu durum patronların kriz palavralarıyla kölelik koşullarını ve işten çıkarmaları meşru göstermeye çalıştığını bir kez daha ispatlamış oldu. DENTAŞ işçileri 6 Kasım günü tekrar toplu olarak avukatla görüşecekler.

Sİ-DER olarak işten atılan işçilerle yaptığımız konuşmalarda artık yasal sürece girildiğini, fakat asıl mücadelenin yeni başladığını, birlikte hareket edip hak alıcı bir direniş örgütlemek gerektiğini konuştuk. İşçiler de bu yönde görüşlerini dile getirdiler. Kimileri, "keşke daha önceden elimizi çabuk tutsaydık, işten atılmayı beklemeseydik" dediler.

Avukat görüşmesinden önce Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER) olarak işçilerle bir toplantı yapılacak. Son olarak işçiler 6 Kasım öncesi bütün işçi arkadaşlarını göreceklerini, hepsini mücadeleye çağıracaklarını söylediler. İşçilerle görüşme günü buluşmak üzere görev dağılımı yapıp ayrıldık. Bu arada halen işyerinde çalışan işçilere de ulaşıp direnişe destek verme çağrısı yapacağız.

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER)

Özbucak patronu işçilerle dalga geçmeye devam ediyor!

Artık yeter, kazanmak için direniş!

ÖZBUCAK fabrikası işçileri bu ay ile birlikte 6 aydır ücretlerini düzenli alamıyorlar. Son olarak elektrik kesintisini bahane eden patron, işçilerin tamamını ücretsiz izne çıkartmış durumda. ÖZBUCAK'ta işten atılan işçiler ve halen işyerinde çalışıyor görünen fakat ücretlerini alamayan işçiler yasal süreci başlatarak mahkemeye başvurmuşlardı. Bununla birlikte Sanayi İşçiler Bülteni'nin Ekim sayısında da işlediğimiz gibi sürekli olarak patronun yalanlarına ve ayak oyunlarına artık tahammül etmeyeceklerini, ücretler ödenmediği takdirde işbaşı yapmayacaklarını söylemişler bu durum üzerine ÖZBUCAK'ta örgütlü TEKSİF sendikası şube başkanı işyerine gelmişti. Patronla yapılan görüşme sonucu patronun aylardır ücret alamayan ve sefalete mahkûm edilen işçilerden daha fazla fedakârlık beklediği dile getirilmiş, 26 Eylül'de 3 maaş tutarında ücret ödeme sözü veren patron ödeme günü geldiğinde sadece bir aylık ücret ödemesi yapmıştı.

ÖZBUCAK patronu yalan ve aldatmacalarla işçileri yıldırıp istifa etmeleri için çabalıyor. Bu sayede herhangi bir tazminat ödeme yükünden kurtulmak istiyor.

İşçilerin ücretsiz izne çıkarılmasının ardından geçen hafta TEKSİF sendikasında yapılan toplantıda işçiler artık bir çözüm istediklerinin yapılması gereken ne varsa yapmak istediklerini dile getirdiler. Zaten onlar 25 Eylül günü hak almak için mücadele etmek gerektiğini kendi deneyimleriyle görmüşlerdi. Şimdi mücadeleyi büyütme ve hakkımız olanı alma zamanı. Toplantıda açığa çıktığı gibi işçiler evde oturup beklemek istemiyor ve sendikayı pasif kalmakla suçluyor. 2 yıldır bu süreç işten çıkartmalar ve ücret gasplarıyla sürüyor. Artık işçiler bu duruma katlanmayacaklarını dile getirdiler.

Uzun bir süredir ÖZBUCAK fabrikasındaki süreci takip ediyor ve bültenimizde işliyoruz. Bununla birlikte sürekli olarak işçileri ziyaret ediyoruz, gelişmelerden haberdar oluyoruz ve sürece müdahale ediyoruz. Son sendika toplantısının ardından işçilerle yaptığımız görüşmelerde artık bekleyecek zamanımız olmadığını ve sendikaya takılıp kalmayacağımızı konuştuk. Şimdi önümüzdeki sendika toplantısından önce bir görüşme yapacağız. Taleplerimizi dile getireceğiz. Şimdi önümüzde sendikaya tabandan basınç uygulama ve adım atmaya zorlama görevi var. Şimdi güçlü bir direniş için her zamankinden çok yan yana gelme zamanı.

ÖZBUCAK işçisi kardeş!

Artık kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Şimdi kenetlenme ve patronun palavralarına tok bir yanıt verme zamanı. Şimdi haklarımız için onurumuz için geleceğimiz için direniş zamanı. Pasif bir şekilde beklemek bizim değil patronun işine geliyor. Daha önce yaptığımız gibi şimdi de hakkımız olanı kendi bildiğimiz yoldan alalım. Mücadele edelim, KAZANALIM.

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER)

Adana'da sağlıktaki taşeron işçilerden eylem

1 Ekim 2008 tarihinde yürürlüğe giren SSGSS yasasının ardından Adana'da eylemler hız kazanmaya devam ediyor. Sağlıkta yıkım politikalarının birer ayağı olan taşeron çalıştırma ve SSGSS Yasası 23 Ekim günü Adana Tabip Odası, SES Adana Şubesi ve Dev Sağlık-İş Sendikası Çukurova Şubesi tarafından örgütlenen yürüyüşle protesto edildi. Saat 12.15'te Hastaneler Kavşağı'nda toplanmaya başlayan kitle Çukurova Devlet Hastanesi'ne yürüyüşe geçti. Devlet Hastanesi'nin önünde ise basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamayı Dev Sağlık-İş Adana Şube Başkanı Mustafa Hotlar okudu.

Hotlar açıklamada şunları söyledi: *"(...) Düşük, daha düşük ücretler, nerede ise iki kişinin işini bir kişiye yaptırma, tüm sosyal hakları, ücretli izin ve kıdem tazminatı gibi birçok hakkı gasp etme yoluyla işleyen taşeronlaştırma modeli emeğin örgütlü hak aramasını yani sendikalaşmayı varlığına tehdit göstermektedir... Taşeron çalıştırma biçimi, sayısı 50 binlere ulaşan taşeron sağlık çalışanlarının en temel haklarını ortadan kaldırmakta, aynı işyerinde aynı işi yapan kadrolu çalışanlara eşitsiz koşullar yaratılması nedeniyle başta Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaktadır. Dolayısıyla insanın ihaleyle, düşük ücretle ve güvencesiz çalışması yasal değildir."*

300 kişi katıldığı ve coşkulu geçen eylemde "Susma sustukça sıra sana gelecek, Hasta hastane kapısında ölecek!", "AKP sağlığa zararlıdır!", "Güvenceli gelecek, güvenceli iş!", "Herkese sağlık, güvenli gelecek!", "Sağlık haktır satılamaz!" sloganları atıldı

Ekim devrimi 91.yılında işçi sınıfına ve emekçi halklara yol gösteriyor!

Dünya çapında emperyalist hesaplaşmaların sonucu başlayan birinci emperyalist paylaşım savaşı Rusya'da devrimci bunalımları olgunlaştırdı. Lenin önderliğindeki Bolşevikler 1917 yılının Kasım ayında tüm ezilenlerin kaderini değiştirecek ayaklanmayı başlattı. Gece saatler üçü gösterdiğinde, yıllarca Rus çarının partilerine ev sahipliği yapan kışlık sarayı top atışlarıyla vuruldu ve Pedrograd Askeri Komitesi Sovyet hükümetinin kurulduğunu tüm dünya işçi sınıfına müjdeledi.

Daha sonra Lenin yaptığı konuşmada şunları söylüyordu.

"Biz bu eserin yapımına başladık. Ne kadar zaman, ne zaman, hangi ulusun işçileri bu eseri sonuna vardırırlar, bunun öze ilişkin bir önemi yok. Önemli olan buzun kırılmış, yolun gösterilmiş ve açılmış olmasıdır!".

Tarih, ezilen ve iliğine kadar sömürülen işçi sınıfının yüzüne Paris Komünü'nden sonra ilk kez gülüyordu. Zira bu tarihi, Bolşevik partisinin bayrağı altında örgütlenip savaşan işçi sınıfı ve emekçi müttefikleri yazmıştı.

Büyük Sosyalist Ekim devrimi, daha önce fabrikalarda makinelerin dişlileri arasında ezilen işçileri, sömürülen köylüleri ve ezilen tüm halkları ilk kez kendi yönetimleri altında yaşama olanağı sağlamıştır.

Burjuva devrimlerin uzun yıllar yapamadıklarını, işçi sınıfı iktidarı Rusya'da birkaç yılda yapmayı başarmıştır. Sosyalist yönetim fabrikalarda işçilerin sömürülmesine, köylülerin yoksulluğuna, kadınların aşağılanmışlığına, ezilen ulusların köleliğine neden olan ilişki ve kurumlara karşı kararlı bir mücadele başlattı. Fabrikalar, bankalar, demiryolları, çiftlikler ve toprak kamu mülkü haline getirilerek işçi ve emekçilerin hizmetine sunuldu. Özel mülkiyet kaldırılarak ilk elden büyük ve orta ölçekli sermayeye el konuldu. Her alanda kolektif üretim ve tüketim özendirildi. Bilim, kültür, sanat, eğitim vb. bir grup elit insanın uğraşı olmaktan çıkarıldı.

Eğitim öğretimin her kademede ücretsiz ve nitelikli kılınmasıyla eğitim düzeyi yükseltildi. 1917 devrimi ile çarlık rejiminden devralınan Rusya'da okuma-yazma oranı yüzde 28,4 iken 1936'larda SSCB'de hemen herkes okuma-yazma biliyordu. Herkese ucuz barınma ve nitelikli sağlık hizmeti sunuldu.

Herkesin ülke ekonomisine katkıda bulunabilecek şekilde eğitim alması ve buna uygun bir sektörde çalışması sağlanarak işsizlik ortadan kaldırıldı. Bu ve benzeri pek çok başarı Sovyetler Birliği'nde 15 yılda sağlanırken, kapitalist ülkelerde ancak 100 yılda sağlanabilmişti.

Bu başarılar işçi sınıfı iktidarının bir avuç sömürücünün sefil çıkarı için değil, tüm emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarını geliştirmeyi amaç edinmesi sayesinde mümkün olabilmiştir. Üstelik bu başarılar, emperyalistlerin ve çarlık kalıntısı işbirlikçilerinin temizlenmesi için yıllarca süren bir savaşın ardından gelmişti.

Kapitalizmin tarihi ile kıyaslandığında son derece kısa olan bu ilk deneyim kapitalizmin tüm hastalıklarının nasıl ortadan kaldırılabileceğini göstermiştir. Bugünkü yaşadığımız dünya ekonomik bunalımının bir örneği 1929 yılında da yaşanmıştı.1929 bunalımı tüm dünyayı sarsarken SSCB ekonomik olarak on kat daha büyümeyi başarmıştır.

Ücretli kölelik düzeni kapitalizm, insanlığa açlık, sefalet, yozlaşma, savaşlar ve geleceksizlik dışında bir şey sunamıyor. Bir tarafta zenginlik büyürken öte yandan yoksulluk çoğalıyor. Bugün yaşanmakta olan savaşlar, kitlesel kıyımlar, küresel ısınma, ekolojik dengenin bozulması, önlenemeyen hastalıklar, bebek ölümleri, sürekli artan işsizlik vb. kapitalizm koşullarında kaçınılmazdır.

Biz sanayi işçileri olarak gündüzlerinde sömürülmeyen gecelerinde aç yatılmayan bir dünya için, bulunduğumuz her bölgede, her sitede, her işletmede, her atölyede örgütlenip mücadele etmeliyiz. Şanlı Ekim Devrimi, sömürü ve kölelikten kurtulmak için izlememiz gereken yolu göstermektedir.

Yeşiloba Metal Sanayi'nden bir metal işçisi

EKİM DEVRİMİ 91. YILINDA

Kapitalizm kriz, açlık ve sefalet demektir!

YENİ EKİMLER İÇİN İLERİ

-Volkan Yaraşır (Tez-Koop-İş Eğitim Danışmanı)

-BDSP Temsilcisi

-Sinevizyon gösterimi

Tarih: 16 Kasım Pazar
Saat: 13.00 - 17.00

yer: Kaktüs sanat merkezi

Atatürk parkı yanı Sabancı Tekstil Lisesi karşısı

tel: 429 51 82 - 363 19 94

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

BDSP

İşçi Bülteni Özel Sayı: 363 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92